

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 29 2020

Zondag 19 juli

Zevende zondag na Pinksteren

Epistel: H. Paulus aan de Romeinen: 6, 19-23

Evangelie: H. Mattheus :7, 15-21

Vijf redenen om de Heilige Communie te ontvangen op de tong

LifeSiteNews 24 juni 2020

Deze 5 redenen zijn:

1. Eerbied voor de Almachtige God
2. Autoriteit van de Kerk
3. Getuigenis van heiligen, pausen en engelen
4. ***Profanisatie en desacralisatie van de Heilige Eucharistie***
5. Geschiedenis

4. Profanisatie en desacralisatie van de Heilige Eucharistie

We weten dat één van de grootste becommenissen van pausen en kardinalen bij de uitreiking van de Communie in de hand, het verliezen is van kleine deeltjes van de Eucharistische Christus.

Dit is één van de belangrijkste thema's van de heldhaftige bisschop Athanasius Schneider heeft er in 2012 een volledig boek aan gewijd: 'Dominus Dei – Het is de Heer!'

Hij schreef:

“De Kerkvaders hebben een vurige bekommernis geuit opdat zelfs niet het kleinste deeltje van een geconsacreerde Hostie zou verloren gaan. De heilige Cyrillus van Jeruzalem (313-386) verwoordde dit probleem op een heel expressieve wijze: ‘Wees voorzichtig om niets van het Lichaam van de Heer verloren te laten gaan. Je moet het je voorstellen alsof je één van de ledematen van je eigen lichaam afsnijdt. Zeg me, ik smeeik het u, als iemand u ‘pitten van goud’ zou geven, zou je ze dan niet met de meeste zorg en ijver bewaren om er geen van te verliezen? En...zou je geen grotere zorg en ijver aan de dag moeten leggen opdat geen kruimeltje van het Lichaam van Christus op de grond zou vallen? Want dit is veel, oneindig veel waardevoller dan goud of juwelen. .?’ (Cat. lezing 5, 2)

Tertullianus (+ 240) getuigde reeds van de angst en het verdriet van de Kerk wanneer er één enkel kruimeltje zou verloren gaan: ‘Wij zijn bang dat er iets vanuit de Kelk of het Brood op de grond zou vallen’. De H. Efreem (4de eeuw)

onderwees: ‘Jezus vulde het Brood met Zichzelf en de Geest en noemde het zijn Levend Lichaam. Wat ik u nu heb gegeven, zegt Jezus, is geen brood meer, vertrap hier niets van. Het kleinste deeltje van dit Brood kan miljoenen mensen heiligen en geeft leven aan al wie Het eet.’ (preken uit de Goede Week, 4,4)

Rond het jaar 1980 was de handcommunie wijd verspreid en zo ook de ontwijding van de Heilige Eucharistie waartoe deze praktijk heeft geleid.

Paus Johannes Paulus II schreef in zijn brief ‘Dominicae Cenaee’ op 4 februari 1980:

‘In sommige landen is de praktijk van de handcommunie ingevoerd. Deze praktijk werd gevraagd op bepaalde plaatselijke bisschoppelijke conferenties en heeft een toelating bekomen van de Apostolische Zetel. Maar er zijn gevallen van een betreurenswaardig gebrek aan respect tegenover de ‘eucharistische speciën’ gemeld, gevallen die niet enkel de schuld zijn van enkelingen, maar ook van de clerus van de Kerk die niet waakzaam genoeg zijn in verband met de houding van de gelovigen tegenover de Eucharistie. Het gebeurt ook dat wie de heilige Communie wensen te ontvangen op de tong dit niet kunnen in kerken waar de handcommunie al is ingevoerd.’

In 2012 zegt bisschop Schneider in een interview voor het tijdschrift ‘Latin Mass Society of England and Wales’:

“Voor zover ik weet en ervaar is de diepste wonde in de crisis van de Kerk in deze tijd een ‘eucharistische wonde’: het misbruiken van het Allerheiligste Sacrament...

Er is daar... de kwestie van de objectief gezien oneerbiedige ontvangst van de heilige Communie... De zogenaamde nieuwe, moderne wijze van het ontvangen van de heilige Communie rechtstreeks op de hand neemt men heel ernstig, omdat het Christus blootstelt aan een enorme banaliteit.

Daar is allereerst het pijnlijk feit van het verlies van kleine stukjes van de heilige Hostie. En deze deeltjes worden dan vertrappt door voeten! Dat is verschrikkelijk! Onze God, in onze kerken, wordt door voeten vertrappt! Niemand kan dit ontkennen! En weet... dit gebeurt op grote schaal. Dit is voor iemand die gelooft en God bemint, een heel ernstig fenomeen.

Wij kunnen niet blijven doen alsof God niet bestaat, alsof het alleen maar brood is. En deze praktijk van de handcommunie heeft niets te maken met de praktijk van de Oude Kerk. De moderne manier van de heilige Communie te ontvangen in de hand leidde geleidelijk én leidt nog steeds tot het verlies van het katholieke geloof in de werkelijke aanwezigheid van Christus en dus in de transsubstantiatie tijdens de consecratie.

Een bisschop noch een priester kunnen zeggen dat deze praktijk goed is. Het gaat hier over het Allerheiligste, het meest goddelijke en het meest concrete goddelijke op aarde.”

5. Geschiedenis

De eerste berichten over de heilige Communie lezen we in de H. Schrift waar Jezus Zichzelf als voedsel geeft aan de apostelen bij het Laatste Avondmaal. Voor sommigen is het bijna duidelijk dat Jezus zijn apostelen de heilige Communie gaf op de tong, omdat we in het evangelie van Johannes lezen dat Hij een stukje brood dopte in de kelk alvorens het aan de apostel Judas te geven.

In ieder geval, ook als Jezus aan Zijn apostelen de heilige communie in de hand zou gegeven hebben: zij waren allen bisschoppen, geen leken.

Toch was er in de vroege Kerk op sommige plaatsen de praktijk van de handcommunie. De heilige Cyrillus van Jeruzalem die leefde in de 4de eeuw schreef: ‘Wanneer je naar voren komt, kom dan niet met uitgestrekte palm van uw hand en houd ook niet uw vingers uit mekaar, maar maak van uw linkerhand een troon omdat uw rechterhand de Koning zal ontvangen. Maak de handpalm hol en ontvang het Lichaam van Christus terwijl je ‘amen’ zegt....’.

Gaan we even terug naar het boek van bisschop Schneider waar hij de geschiedenis aanhaalt:

“Bewust van de grootheid van het ogenblik van de heilige Communie heeft de Kerk in haar twee duizendjarig lange traditie gezocht naar een ritueel dat het meest volmaakt het geloof, de liefde en de eerbied kan uitdrukken. Dit werd geverifieerd: in de nasleep van een ontwikkeling vanuit de zesde eeuw is in de Kerk de mond-communie ingeburgerd. Dit vond men terug op verschillende plaatsen: in de biografie van paus Gregorius de Grote en een indicatie van dezelfde paus tot paus Agapitus; de synode van Cordoba in 839 heeft de sekte ‘Casiani’ verketterd omdat zij weigerden de heilige Communie rechtstreeks in de mond te geven; dan de synode van Rouen in 878 bevestigde de verplichting van het ontvangen van de Heer op de tong; de priesters die dit tegenwerkten werden bedreigd met schorsing van hun ambt wanneer ze dus de heilige Communie aan leken op de hand gaven.

In de vroege Kerk moesten de gelovigen die te communie gingen, de palm van hun handen wassen. De mannen moesten hun handen wassen en de vrouwen een mooi linnen doek op hun handen leggen. Ze maakten van hun handen een kleine pateen waarop de priester de H. Hostie legde op hun rechterhand, ondersteund door hun linkerhand. Ze maakten een diepe buiging en brachten de Hostie naar hun mond. Dat lezen we in een preek van de H. Cesarius van Arles (470 – 542). Naar gewoonte werd de hand nadien gereinigd volgens de norm van de priesters in de Byzantijnse ritus.

(wordt vervolgd)

Geloven wij nog?

“Voor ons gelovigen, met ons routinegeloof dat maar al te passief is geworden, zijn de dogma’s misschien niet meer het mysterie waarvan wij leven, het mysterie dat in ons in vervulling moet gaan;”
Pater Henri de Lubac in zijn boek Paradoxes.

President Duda geeft het Westen een voorbeeld

President Duda dankt God en Onze Lieve Vrouw van Częstochowa voor zijn her-verkiezing en stelt zijn beleid én zijn land onder de bescherming van de Hemel. Hij geeft de hele wereld het voorbeeld hoe men eerbiedig het Allerheiligste benadert: geknield!. En hoe men de H. Communie ontvangt: geknield en op de tong !

Heeft Onze Lieve Vrouw te Fatima niet gezegd dat de bekering zou komen vanuit het Oosten? Polen ligt niet zo ver van Rusland !

Zouden onze politici niet beter dit voorbeeld volgen in plaats van te beramen hoe men het *vermoorden* van de kleinste kindjes, onze meest kwetsbare landgenoten, legaal nog verder kan opdrijven !!!

Water in de Liturgie

Bij het binnenkomen in een kerk valt het op dat ontsmettingswater het gewijd *water* heeft vervangen....Bij de offerande in een ‘goede’ Mis neemt de priester na de wijn het *water* dat hij zegent door er een kruis over te maken en giet ervan in de kelk. Na het opofferen aan God de Vader van het brood en de kelk reinigt de priester duimen en wijsvingers met dit *gezegend water*. Bij de consecratie gebruikt de priester enkel de gezuiverde duim en wijsvinger om Jezus aan te raken. Hij zal dit zo houden tot hij, na de communie uitreiking aan de gelovigen, zijn handen boven de lege kelk laat overgieten met wijn en water en dan weer met het *gezegend water*.

Priesters die de handwassing doen bij de offerande van het heilig Misoffer, hoeven voor de uitreiking van de Communie, de komedie van het ontsmetten van de handen, niet tentoon te stellen. Jezus Christus besmet ons niet. Het is dan ook beledigend voor Jezus Christus om Hem uit te reiken met ostentatief aan het altaar ontsmette priesterhanden!

Zondag 26 juli is de H. Mis in onze kapel om 11.30 uur

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin